

10 e Kamer

Nr. 1226/11
VAN HET PARKET

Nr. C/817/11
VAN HET ARREST

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

27 april 2012

not. GE.66.15.4957/07 van het Openbaar Ministerie

tegen:

1. Nr. _____ met ondernemingsnummer _____ en
met maatschappelijke zetel te _____
2. Nr. _____ handelaar, geboren
te _____ op _____ wonende te _____
3. Nr. _____ handelaar, geboren
te _____ op _____ wonende te _____
4. Nr. _____ handelaar, geboren te _____ op
_____ wonende te _____
5. Nr. _____ handelaar, geboren te
op _____ wonende te _____

beklaagden,

verdacht van:

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

A. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, § 1-3° en -4° (en § 3), 146 -1° en -2°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de

organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S., 8 juni 1999) de bij art. 99, § 1 bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning op de grond gelegen te kadastraal bekend order

In eigendom toebehorende aan _____ en gelegen in natuurgebied _____

1. hoogstammlige bomen te hebben geveld, alleenstaand, in groeps- of lijnverband, voor zover ze geen deel uitmaken van met bomen begroeide oppervlakten in de zin van artikel 3, § 1 en 3, § 2 van het bosdecreet van 13 juni 1990 (art. 99, § 1-3°),

feiten thans inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.3°, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te _____ in de periode van 20 augustus 2007 tot en met 30 augustus 2007;

2. het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd (art. 99, § 1-4°) door paden en dijken te hebben opgehoogd met aangevoerde aarde en een strand te hebben aangelegd met zand,

feiten thans inbreuk uitmakende op artikel 4.2.1.4°, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al. 1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening,

te _____ in de periode van 20 augustus 2007 tot en met 30 augustus 2007;

3. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden,

te _____ in de periode van 30 augustus 2007 tot 1 september 2009;

4. en de sub 2 hierboven omschreven toestand in stand te hebben gehouden

te _____ in de periode van 30 augustus 2007 tot 1 september 2009;

met de omstandigheid dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen, ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep, namelijk de eerste gelet op het doel van de vennootschap (statuten, artikel 4)

van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S., 10 januari 1998) de maatregelen of voorschriften vastgesteld in of ter uitvoering van artikel 8, 13 hoofdstuk IV en V van dit decreet te hebben overtreden of deze overtredingen in stand te hebben gehouden en name**lijk** bij inbreuk op de artikelen 1-9-10 en 47 van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (B.S., 10 september 1998) in de gebieden en zones zoals bepaald in artikel 9 van dit besluit zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het College van burgemeesters en schepenen (in zover deze activiteiten door natuurlijke personen of rechtspersonen andere dan rechtspersonen met publiekrechtelijk statuut worden uitgevoerd), spijts het verbod volgende activiteiten tot wijzigingen van vegetatie te hebben uitgevoerd:

- het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van vegetatie, met uitsluiting van percelen met cultuurgewassen, met mechanische of chemische middelen;
- het wijzigen van het reliëf;
- het rechtstreeks of onrechtstreeks wijzigen van de waterhuishouding door drainage, ontwatering, dichten alsook het wijzigen van het overstromingsregime van vegetatie.

meer bepaald door het vernietigen van vegetatie, o.a. rietland, het kappen van het wilgenstruweel, het ophogen met aangevoerde grond, het uitgraven van sloten met beschadiging van zeggenvetatie, het aanbrengen van oeverversterkingen (st. 71).

te in de periode van 20 augustus 2007 tot 30 augustus 2007;

F. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 6, § 2 - 2°, 10, § 1 - 2°, 40, 41-3e en 42 van het decreet van 16 april 1996 betreffende de landschapszorg (B.S., 21 mei 1996) werken te hebben uitgevoerd of handelingen te hebben gesteld die strijdig zijn met de maatregelen en richtlijnen van de besluiten tot voorlopige of definitieve bescherming van het landschap overeenkomstig artikelen 6, § 2 - 2° en 10, § 1 - 2° van dit decreet terzake in strijd met het Besluit tot voorlopige/definitieve bescherming van 4 november 1981 de handelingen vermeld sub A-D te hebben gesteld in strijd met artikel 2, A.,

te in de periode van 20 augustus 2007 tot 30 augustus 2007.

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent van 27 juni 2011, 19° kamer, werd op tegenspraak als volgt beslist:

"Verbeter de tenlastelegging C als volgt:

Artikel 25, § 3. In de GEN en de GENO gelden de volgende voorschriften:

2° behoudens individuele ontheffing, verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of algemene ontheffing, is het verboden:

- 3) het reliëf van de bodem te wijzigen;
- 5) de structuur van de waterlopen te wijzigen.

...
in plaats van:

Artikel 25, § 3. In de GEN en de GENO gelden de volgende voorschriften:

2° behoudens individuele ontheffing, verleend door de administratie bevoegd voor het natuurbehoud of algemene ontheffing, is het verboden :

- 3) het reliëf van de bodem te wijzigen;
- 4) werkzaamheden uit te voeren die rechtstreeks of onrechtstreeks het grondwaterpeil verlagen, alsook maatregelen die de bestaande ont- en afwatering versterken;
- 5) de structuur van de waterlopen te wijzigen.

...
op strafrechtelijk gebied:

ten aanzien van

Ontslaat de beklagde rechtspersoon van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven telastleggingen A2, A4 en B2 in zoverre deze telastleggingen betrekking hebben op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand.

Veroordeelt de beklagde rechtspersoon voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A1, A2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), A3, A4 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), B1, B2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), C (zoals verbeterd), D, E en F (doch zonder de verzwarande omstandigheden) samen, tot een geldboete van tweeduizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Zegt dat de beklagde rechtspersoon verplicht is een bedrag van vijftienvintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven telastleggingen A2, A4 en B2 in zoverre deze telastleggingen betrekking hebben op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A1, A2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), A3, A4 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), B1, B2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), C (zoals verbeterd), D, E en F (doch zonder de verzwarende omstandigheden) samen, tot een geldboete van tweeduizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft duizend euro, gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen; van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftiengintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zeventiengintig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven telastleggingen A2, A4 en B2 in zoverre deze telastleggingen betrekking hebben op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A1, A2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), A3, A4 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), B1, B2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de instandhouding

van de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), C (zoals verbeterd), D, E en F (doch zonder de verzwarende omstandigheden) samen, tot een geldboete van tweeduizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft duizend euro, gebracht op vijfduizend vijfhonderd euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen, van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftien euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven belastleggingen A1, A2, A4 in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand, B2 in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand, C, D, E, F en G.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde belastleggingen A3, A4 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), B1 en B2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand) samen, tot een geldboete van tweeduizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft duizend zeshonderdvijftig euro, gebracht op negenduizend zeshonderdvijftig euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden en negentien dagen, van de

uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftiwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

ten aanzien van

Ontslaat de beklaagde van rechtsvervolging voor de hierboven omschreven telastleggingen A1, A2, A4 in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand, B2 in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand, C, D, E, F en G.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A3, A4 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand), B1 en B2 (behoudens in zoverre zij betrekking heeft op de aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem door de aanleg van een strand met zand) samen, tot een geldboete van tweeduizend euro.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdeclmes, aldus gebracht op elfduizend euro.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van drie maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft duizend zeshonderdvijftig euro, gebracht op negenduizend zeshonderdvijftiwintig euro, of een vervangende gevangenisstraf van twee maanden en negentien dagen, van de uitgesproken geldboete van tweeduizend euro zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden, (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van vijftiwintig euro, verhoogd met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op honderd zevenendertig euro en vijftig cent, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op € 363,22.

Veroordeelt alle beklaagden hoofdelijk tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 363,22, kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen verklaarde telastleggingen.

Wel moet de strafrechter die vaststelt dat sedert de datum van de feiten en de beoordeling ervan de strafwet gewijzigd werd nagaan of de feitelijke gedragingen op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar zijn gesteld. Dit nazicht maakt echter geen deel uit van de correcte misdrijfomschrijving die de strafrechter aan de feiten moet geven, zodat het hof deze vermeldingen bij de telastleggingen weglaat.

Voor zover bewezen zijn de feiten van de telastleggingen A.1 en A.3 sinds 1 september 2009 een inbreuk op artikel 4.2.1, 3° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en de feiten van de telastleggingen A.2 en A.4 een inbreuk op artikel 4.2.1, 4° VCRO.

Deze inbreuken zijn sinds 1 september 2009 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1, 1° VCRO.

Anders dan de eerste rechters stelden zijn de feiten van de telastlegging C nu, dit is sinds 1 mei 2009, niet strafbaar gesteld door artikel 16.6.3ter, eerste lid, 3° van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), zoals gewijzigd door het decreet van 21 december 2007, maar wel door artikel 16.6.1, § 1, eerste lid, DABM.

De feiten van de telastleggingen D en E zijn sinds 1 mei 2009 wel strafbaar gesteld door artikel 16.6.3ter, eerste lid, 3° DABM.

4.1 Op 24 augustus 2007 meldden inwoners van aan de politie dat er werken werden uitgevoerd in een natuurgebied aan

De politie stelde ter plaatse uitvoering van werken vast en ontmoette er die verklaarde dat hij sinds meer dan 25 jaar over de nodige vergunningen beschikte om deze werken uit te voeren.

Op 30 augustus 2007 begaf de politie zich opnieuw naar het terrein en stelde vast dat de volgende werken werden uitgevoerd of net uitgevoerd waren:

- ophoging van paden en dijken met aangevoerde aarde,
- aanleg van een strand met zand,
- volledig weggakken van struiken en houtkanten,
- kappen van meerdere hoogstammige bomen,
- aanbrengen van oeverversteviging over de volledige lengte met houten panelen door palen,
- op de opgehoogde dijken en leeg gekapte stroken: inzaaien van gewoon gras.

De politie meldde dat de waterhuishouding over het volledige gebied werd gewijzigd door de aanleg van de verhoogde paden en dijken.

De politie stelde verder vast:

- een enorme berg houtafval, afkomstig van de gekapte bosjes,
- een berg aarde dienstig voor de ophoging van de dijken en paden,
- restanten van gekapte of omgezaagde hoogstammige bomen die, volgens de politie, duidelijk niet omver waren gewaald.

Er bleek geen stedenbouwkundige vergunning, noch natuurvergunning te zijn afgeleverd.

bleken; volgens de bevindingen van de politie, niet erg coöperatief. Hoewel er heel wat personen rondliepen in werkkledij van en er een voertuig stond van waren al deze personen volgens slechts op bezoek. Alleen hijzelf en zijn broer waren volgens hem aan het werk.

bestuurde een kleine graafmachine "Bobcat" waarmee een berg aarde werd opengespreid. De politie gaf mondeling bevel tot stillegging van de werken. negeerde dit bevel en ging voort met het openvoeren van de aarde op de dijk en de paden.

verklaarde op 30 augustus 2007 dat de werken een tiental dagen geleden waren gestart. Hij omschreef de werken als het verstevigen van dijken en het kappen van bomen "die plat lagen". Hij verklaarde dat de grondwerken werden uitgevoerd door hemzelf en zijn andere broers; op die dag was zijn broer aan het werk. Hij verklaarde niet te weten dat hij voor de werken vergunningen nodig had; het ging volgens hem over onderhoudswerken (kaf 1, stuk 19).

werd nogmaals ondervraagd op 20 januari 2008 maar dan alleen op basis van het eerste proces-verbaal van 26 augustus 2007. Geconfronteerd met de foto's bij dit proces-verbaal verklaarde hij onder meer (kafje , stuk 15):

- dat de sporen van zwaar vervoer, zichtbaar op foto 1 (stuk 4); afkomstig waren van het aanbrengen van zeezand op de paaiplaats, alsook van de Bobcat en de Hummer;
- dat de zandhoop die zichtbaar is op foto 2, afkomstig was van de oude paaiplaats en dat het zand werd gebruikt om de dijk te herstellen;
- dat de afgezaagde boomstammen, zichtbaar op foto 3, afkomstig waren van omgewaalde bomen aan de dijk rechtover de paaiplaats;
- dat de Bobcat alleen werd gebruikt voor het nivelleren van het zand en het wegvoeren van het hout;
- dat op foto 5 geen aanlegplaats voor boten te zien is; op de foto is wel te zien "de paaiplaats waarvan nu het zand vernieuwd is en het oud zand om de dijk te herstellen";
- dat in elk geval geen andere verhogingen werden aangebracht dan die waarvoor hij in 1981 de goedkeuring kreeg.

Hij verklaarde nog dat de nieuwe vergunning die hij aanvraag, bedoeld is voor de verder voorziene werken.

Het openbaar ministerie gaf aan de lokale politie de opdracht de drie andere bestuurders te verhoren. lieten eerst weten de eerste drie weken van maart 2009 met verlof te zijn.

liet niets weten (kafje algemeen, stuk 18). Uiteindelijk verklaarde op 29 maart 2010 dat zijn broers geen verklaring wensten af te leggen aangezien zij die zaak niet volgen. Zij zouden zelfs geen sleutel van het domein hebben. Voorts herhaalde hij dat hij voor de "paaiplaats" in 1985 een vergunning had verkregen. Hij

zag geen reden om enig herstel uit te voeren (kaft "algemeen", stuk 18-19).

Op de rechtszitting van 23 maart 2012 voor het hof verklaarde de derde beklaagde echter dat met alle broers besproken werd wat er op het perceel moest en zou gebeuren.

4.2 Het perceel is eigendom van de

De vier broers zijn elk bestuurder van deze vennootschap; zijn gedelegeerd bestuurder.

Het perceel is (zonder de meander) 6 ha 42 a groot en is thans op het kadaster gekend onder (stukken 13-14).

Het perceel is volgens het gewestplan gelegen in natuurgebied.

Het perceel maakt ook het voorwerp uit van een bescherming als landschap (koninklijk besluit van 4 november 1981).

Uit de herstellvordering van het Agentschap voor Natuur en Bos en zoals vermeld in de stedenbouwkundige vergunningen maakt het perceel tevens deel uit van een "grote eenheid natuur" in het VEN-gebied Besluit Vlaamse regering van 18 juli 2003).

Uit de herstellvordering blijkt eveneens dat het beheersplan dat werd opgesteld door Ecorrection als gevolg van de rangschikking van het landschap (stuk 21 e.v.), nooit door de minister werd goedgekeurd. Het beheersplan komt bijgevolg niet in aanmerking om de nodige vergunningen te verkrijgen.

In 1978 werd een stedenbouwkundige vergunning voor het graven van een vijver geweigerd. Andere stedenbouwkundige vergunningen werden tot in 2008 niet afgeleverd.

Na de vaststellingen werd op 3 oktober 2007 een natuurvergunningsaanvraag ingediend met als voorwerp de wijziging van vegetatie (andere dan historisch permanent grasland) en kleine landschapselementen door:

- het egaliseren, het opvoeren van grond of anderszins het wijzigen van het reliëf of de nivellering van microreliëf,
  - het uitvoeren van beplantingen met bomen op een dijk,
  - het roeien of het anderszins verwijderen van houtachtige beplantingen langs een waterloop of een waterweg, op een dijk of op een talud,
  - het wijzigen van waterwegen en sloten, stilstaande waters en poelen door het uitgraven of uitdiepen/het verstevigen of het verharden van een oever,
- alsook voor werken omschreven als:
- het herstellen van een dijk rondom de meander met een breedte van ongeveer 3 meter;
  - kappen van dode en omgevallen bomen en opnieuw planten van nieuwe op de dijk;
  - steeds te onderhouden beplanting boven de gaspijpleiding,

- nog verder af te sluiten gedeelte aan

Volgens deze aanvraag zouden deze werken worden uitgevoerd in juli 2008 tot maart 2009.

Uit het plan dat voegde bij deze aanvraag, duidde hij de in 2007 uitgevoerde werken aan als het herstellen van de dijk over een lengte van zes meter en het kappen van dode bomen.

Aan werd evenwel gemeld dat niet alleen een natuurvergunningsaanvraag vereist was maar ook een stedenbouwkundige vergunning (gelet op de reliëfwijzigingen), in het raam waarvan ook een individuele ontheffing overeenkomstig het Natuurbehoudsdecreet kan worden verleend (stuk 81).

Een aanvraag tot een stedenbouwkundige vergunning werd ingediend op 30 januari 2008. Volgens het ontvangstbewijs had deze aanvraag tot voorwerp: "Instandhoudingswerken natuurgebied

- herstellen van dijk rondom de meander over een breedte van 3 m
- rooien van bomen en herplanten
- onderhoud beplantingen
- afsluiting op
- uitdopen van de oorspronkelijke greppels" (stuk 86; zie plan stuk 104).

De vergunning (dossier gemeente werd op 21 april 2008 geweigerd omdat het dossier onvolledig en onduidelijk was (stuk 91).

Een nieuwe vergunningsaanvraag werd ingediend op 21 november 2008. De vergunningsaanvraag had dan betrekking op:

- het vellen van afgestorven, omgevallen en uitheemse bomen;
- plaatsen van een afsluiting;
- afzetten/omvormen van een boom- en struikaanplant tot hakhout in het natuurgebied (stuk 109).

Deze vergunning (dossier gemeente werd voorwaardelijk ingewilligd op 10 augustus 2009 (zie "kafje algemeen", stuk 5 en volgende).

Conform het gunstig advies werd vergunning verleend voor:

- het doortrekken van de bestaande afsluiting langs de
- het rooien van drie afgestorven schietwilgen en zeven omgewaalde eiken,
- het afzetten van struiken en bomen tot hakhout langs de en het verder aanplanten van inheems bosplantsoen.

Aan de vergunning werden voorwaarden gekoppeld, namelijk:

- een voorwaarde in verband met de aard en de wijze van plaatsing van de draadafsluiting;
- de voorwaarde "binnen het aanwezige groenscherm, langs de bestaande afsluiting en de toekomstige afsluiting, alle exoten (witte ebeel, noorse esdoorn, wintersik) verwijderen" en voorts onder voorwaarden in verband met het beheer van dit hakhoutbestand;
- een voorwaarde in verband met het verkaseld hout.

- de voorwaarde "alle voorwaarden gesteld door het agentschap Natuur en Bos (gunstig advies d.d. 19/12/2008) stipt te volgen";
- de voorwaarde "alle voorwaarden gesteld door de gemeentelijke MINA-raad in het verslag 17 van 15.01.2009, punt 8, stipt te voldoen, zijnde:
  - de conclusies van het terreinbezoek aan op 12.09.2008 te vervullen;
  - de gemeente te verwittigen bij aanvang van de herstellingswerken;
  - de bomen mogen niet gerooid worden in het broedselzoen (...)
- onder de voorwaarde "alle herstellingswerken uit te voeren zoals (die) blijken uit de conclusie van het terreinbezoek d.d. 12.09.2008";
- de voorwaarde alle voorwaarden en bepalingen van het goedgekeurd gewestplan van 14 september 1977 met bijgaande stedenbouwkundige voorschriften stipt te volgen.

Uit de overwegingen onder "beoordeling van de goede ruimtelijke ordening" bleek dat de conclusies van het terreinbezoek van 12 september 2008 luiden als volgt:

1. alle eerder verleende vergunningen dienen aangepast te worden aan de recentere wetgeving.
2. de zandaanvulling op de oever van plas 2 dient verwijderd te worden.
3. de aanwezige bamboe langs de oever van plas 2 dient eveneens verwijderd te worden.
4. regularisatie mogelijk van de oeverbeschoeiing in tropisch hardhout.
5. openmaken van een loopstrook (max. 1 m) op de binnenbocht van de meander wordt toegelaten.
6. herstel van de oeverstructuur van niet opportuun.
7. kappen van bomen is vergunningsplichtig.
8. het opnieuw openmaken van enkele sloten en het kappen van wilgenstruweel is zinvol.
9. het openstellen van het gebied is niet nodig om de rust in het gebied te bewaren."

Een andere aanvraag, ingediend op 11 december 2008, werd geweigerd op 10 augustus 2009 (dossier gemeente Deze aanvraag had tot voorwerp het opnieuw aanleggen van een wandelpad en het herstellen van oevers in het natuurgebied

4.3 Het Agentschap voor Natuur en Bos meldde in zijn oorspronkelijke herstellenvordering dat het gaat om zeer waardevolle percelen die al een voorgeschiedenis van ophoging en "vergraving" achter de rug hadden.

De recente werken brengen een uitbreiding van de eerste ophoging mee: "Zowel het niveau als de oppervlakte zijn toegenomen en bovendien heeft er een vernietiging van de vegetatie plaats gevonden, waaronder een niet geringe oppervlakte rietland, een verboden te wijzigen vegetatie. De structuur van de waterlopen werd gewijzigd door het diep uitgraven van de minerale bodem waardoor de zeggenvegetatie over een omvangrijke oppervlakte beschadigd werd. De ophogingen, het kappen van het wilgenstruweel, de oeverversterkingen en het uitgraven van de sloten hebben een zeer grote impact op de landschappelijke en ecologische waarde van dit gebied. De biodiversiteit is aangetast over een niet geringe oppervlakte. De opgevoerde grond is van een

onbekende afkomst. Er zijn geen gegevens bekend over de vervuilingsgraad van de grond" (stuk 71).

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelde de volgende herstelmaatregelen voor in de brief van 6 november 2007:

- onderzoek van de opgevoerde grond om deze grond regelmatig te kunnen afvoeren;
- het volledig afgraven van de opgehoogde percelen en dijken tot het oorspronkelijk maaiveld; nadien moet het vochtig wilgenstruweel de kans krijgen zich spontaan te herstellen;
- de oevers van de plassen moeten in hun natuurlijke staat worden hersteld; de oeverversterking van planken en palen moet worden verwijderd;
- afgraven van het zandstrand met herstel van de oevers;
- herplanten van 10 wilgen;
- verwijderen van exoten zoals bamboe, laurierkers en Japanse duizendknoop.

Hierover ondervraagd (kafje stukken 12 e.v.) verklaarde op 20 januari 2008:

- dat er nooit grond werd aangevoerd; de enige grondstof die werd aangevoerd is zuiver zeezand waarmee de "paalplaats" werd vernieuwd;
- dat er nooit percelen en dijken werden opgehoogd "sinds de goedkeuring in 1981";
- dat voor de oeverversterking een aanvraag werd ingediend; de oeverversterking zou zijn aangebracht met natuurvriendelijke materialen;
- dat het de bedoeling is dat het hout dat mag worden gekapt, wordt gekapt en wordt vervangen door nieuwe beplanting zoals door gemeente zal worden toegestaan;
- dat hij bereid is, als dat moet, de exoten te verwijderen.

Op 4 februari 2010 werd een rondgang gemaakt. natuurwachter, deelde mee dat "er nog niet veel gewijzigd (was)". Verder vermeldde het proces-verbaal: *belooft wel om tegen half maart een rij wilgen aan te planten en om de bamboe te verwijderen. meldt dat de andere exoten ook dienen verwijderd te worden doch hierop gaat niet in. We vragen hem wanneer hij de zandvulling zal verwijderen, betrokkene meldt dat hij in 1985 de toelating gekregen heeft om een strand aan te leggen en meldt dat hij het zand niet zal wegdoen"* (kafje "algemeen", stuk 3).

Op 29 maart 2010 werd vastgesteld dat tien wilgen werden geplant. zou de politie verwittigen bij andere aanpassingen (stuk 116).

5. De eerste rechte besliste juist over het bewijs van de telastleggingen, zoals die respectievelijk aan de beklagden worden te last gelegd. Het hof sluit zich aan bij de overwegingen hierover in het bestreden vonnis en maakt deze tot de zijne.

5.1 De vaststellingen worden door geen van de beklagden betwist, ook niet voor het hof. In conclusie en in pleidooi stelden de vierde en de vijfde beklagde wel dat de hun te last gelegde feiten hun niet konden

worden toegerekend, gezien zij pas achteraf op de hoogte waren van de uitvoering van de werken.

5.2 Zoals hiervoor vermeld, verklaarde de derde beklagde dat alle werken, dus met inbegrip van deze die voorwerp zijn van de bewezen telastleggingen, werden uitgevoerd met medeweten en toestemming van alle broers. Dit werd op de vermelde rechtszitting door geen van de andere aanwezige beklagden tegengesproken. Onder meer de vierde en de vijfde beklagde werden door de politie meermaals uitgenodigd voor verhoor, doch verschenen niet op de uitnodiging (stukken 16-17, onderkast 3); de tweede beklagde liet met betrekking tot een uitnodiging op 29 maart 2010 aan de politie weten dat zijn broers zich niks aantrekken van deze zaak (stuk 17, onderkast 3).

Uit het geheel van de dossiergegevens komt naar voor dat de beslissingen met betrekking tot het domein en welke werken daar zouden worden uitgevoerd en werden uitgevoerd steeds geschieden in overleg met de verschillende beklagden, minstens dat elke beklagde hiertoe zijn toestemming gaf. Anders dan de eerste rechters in de overwegingen op pagina 18 van het bestreden vonnis stellen, waren deze beklagden niet enkel (minstens) achteraf op de hoogte van de uitvoering van de werken, doch hebben zij door hun toestemming een actieve daad van deelneming gesteld met betrekking tot de bewezen bevonden telastleggingen. Met betrekking tot de telastlegging A.3, A.4 en B is het tevens zo dat de betrokken beklagden als bestuurders van de eerste beklagde ook niets ondernamen om een einde te stellen aan de wederrechtelijke toestand, hoewel zij daartoe de bevoegdheid en macht hadden.

5.3 De telastleggingen voor de eerste beklagde zijn haar, voor zover bewezen, eveneens toerekenbaar. De bewezen telastleggingen hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van haar doel en werden naar blijkt uit de vermelde concrete omstandigheden voor haar rekening gepleegd. Terecht stelden de eerste rechters dat binnen de eerste beklagde gekozen werd voor een beheer van het onroerend goed waarbij aan de naleving van de regels inzake stedenbouw en natuurbehoud geen belang werd gehecht, zodat er sprake is van een eigen strafrechtelijke fout van deze beklagde.

De natuurlijke personen voor wiens optreden de eerste beklagde verantwoordelijk wordt gesteld, namelijk de tweede tot en met de vijfde beklagden, hebben de fouten, zijnde de voor hen bewezen telastleggingen, wetens en willens gepleegd, zodat zij samen met de eerste beklagde kunnen worden veroordeeld en, zoals de eerste rechters terecht stelden, geen toepassing moet gemaakt worden van de strafuitsluitingsgrond van artikel 5, tweede lid Strafwetboek.

8. Terecht stelden de eerste rechters dat inzake de telastlegging F de, overigens in de aanhangig makende dagvaarding niet voorziene, verzwarende omstandigheid van artikel 41, § 2, 1° van het decreet van 16 april 1998 betreffende de landschapszorg niet voorhanden was, voor geen van de beklagden.

7. De verzwarende omstandigheid van artikel 146, tweede lid Stedenbouwdecreet 1998, sinds 1 september 2009 voorzien in artikel 6.1.1, tweede lid VCRO, is voor de telastlegging A wel voorhanden. De statuten van de eerste beklagde voorzien uitdrukkelijk en zelfs in de eerste plaats dat haar doel bestaat uit professionele vastgoedactiviteiten. Het beheer van het bewuste perceel kadert daarin en past niet (enkel) in de aankoop en verkoop van dranken en verkoop en verhuur van kleine caféspeken, waarnaar de verdediging verwijst.

8. Op goede gronden inzake keuze van straf, omvang en verantwoording ervan hebben de eerste rechters de beklagden een geldboete deels met uitstel van tenuitvoerlegging, behalve voor de eerste beklagde, opgelegd. De eerste rechters hebben bij de bepaling van de omvang van het deel van de geldboete dat met uitstel wordt omideed voldoende rekening gehouden met het onderscheiden aandeel van de beklagden. Het hof is van oordeel dat rekening houdend met het herstel ook voor de eerste beklagde uitstel van tenuitvoerlegging van het hierna bepaalde gedeelte van de opgelegde geldboete kan worden voorzien, terwijl voor de tweede en de derde beklagde een, zoals hierna bepaald, ruimer deel van de geldboete met uitstel wordt opgelegd.

9. De beklagden dienen elk als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf te worden verplicht tot het betalen van de bijdrage tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders die sedert 17 december 2005 € 25 bedraagt en sinds 1 januari 2012 dient vermeerderd te worden met 50 opdecimes tot € 150, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Bij arrest nr. van de Raad van State van 17 december 2008 (B.S., 2 februari 2009) werd het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vernietigd, zodat de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie, van toepassing blijven. Krachtens artikel 91, 2° lid van dit koninklijk besluit bedraagt de geïndexeerde vaste vergoeding, waartoe de beklagden elk dienen te worden veroordeeld, € 32,27.

10. De beklagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten in eerste aanleg en in beroep, waarbij het hof vaststelt dat deze kosten werden veroorzaakt door de bewezen misdrijven die hen gemeen zijn.

11. Terecht stelden de eerste rechters vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden.

Gezien uit de dossiergegevens niet blijkt dat de feiten andere schade hebben veroorzaakt dan deze waarvan het herstel werd gerealiseerd, houdt het hof de burgerlijke belangen niet aan.

**OP DEZE GRONDEN,
het hof, rechtsprekend op tegenspraak**

Gelet op de artikelen hiervoor aangehaald en op de artikelen:
2, 3, 5, 38, 39, 40, 41 bis, 50, 65, 66 en 100 van het Strafwetboek,
162, 182, 184, 185, 190, 190 ter, 191, 194, 195, 199, 200, 210, 211 en
212 van het Wetboek van Strafvordering,
24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in
gerechtzaken;

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk en er ten gronde over
beslissende:

bevestigt het bestreden vonnis met deze wijzigingen:

- bepaalt dat voor de eerste beklaagde uitstel van tenuitvoerlegging van het arrest wordt gelast wat betreft een gedeelte groot € 1000 van de opgelegde geldboete gebracht op € 5.500, gedurende een proeftermijn van drie jaar,
- bepaalt voor de tweede en de derde beklaagde het gedeelte van de geldboete waarvoor uitstel van tenuitvoerlegging wordt gelast op € 1500 gebracht op € 8250 of 60 dagen vervangende gevangenisstraf,
- bepaalt de bijdrage voor het Slachtofferfonds na vermeerdering met 50 opdecimen op € 150,
- bepaalt de vaste kostenvergoeding op € 32,27,
- stelt vast dat de kosten in eerste aanleg veroorzaakt zijn door de bewezen telastleggingen die al de beklaagden gemeen zijn,
- houdt de burgerlijke belangen niet aan,

veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de kosten in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op € 374,29, de kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de bewezen telastleggingen die de beklaagden gemeen zijn.

HOF VAN BEROEP GENT, tiende kamer, nol. 1226/11

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 82,65
Afschriften akten hb: € 11,40
Opstelrecht ber. bekl.: € 60,00
Dagvaarding: € 186,21

€ 340,26

+ 10 % : € 34,03

Totaal: € 374,29

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter als voorzitter, en de raadsheren en in openbare terechtzitting van 27 april 2012 uitgesproken door voorzitter in aanwezigheid van substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier